

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 5T/145/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7911010507
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jozef Nadzam
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2016:7911010507.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Senát Okresného súdu Trebišov v zložení z predsedu Mgr. Jozefa Nadzama a prísediacich Bc. Vladimíra Kočiša a Ing. Jána Petra na hlavnom pojednávaní konanom dňa 5. 5. 2016

rozhodol:

Obžalovaná H. D. S. K. S. X. S. Y. Á., X.. XX.XX.XXXX Y. V., V. L. X.
Ž., N..Š. XXX/XX, J. L. P.,
P. XXX/XXX, X.

je vinná, že

v období od 30.06.2009 do 04.02.2011 v rodinnom dome na ul. Š. XXX/XX Y. S. X. Ž. a inde fyzicky týrala svoju dcéru maloletú poškodenú R. D., X.. XX.XX.XXXX takým spôsobom, že ju fyzicky napádala bitím rukami, kopaním, hodením do zeme, v dôsledku čoho boli pri vyšetrení maloletej dňa 04.02.2011 zistené poranenia a to modriny celej tváre a opuch lícnych kostí, hematóm na ľavom oku, nezhojená a krvácajúca rana pod nosom, drobné zhojené jazvy na čele a oboch rúčkach, modriny na ľavom ramene a dolných končatinách, poranený a zahnisaný necht na palci ľavej nohy, masívny opuch a hematóm na pravom ramene zasahujúci až do lakťa, zlomenina pravej ramennej kosti, ktorá vznikala pravdepodobne opakovane a ktoré by si vyžiadali nevyhnutnú dobu liečenia a práceneschopnosti viac ako 42 dní, pričom zároveň ignorovala zdravotné ošetrenia uvedených poranení i pravidelné lekárske ošetrenia poškodenej a zároveň zanedbala jej nevyhnutnú osobnú starostlivosť, výživu a základné hygienické potreby, v dôsledku čoho bola u maloletej poškodenej zistená podvýživa a psychomotorická retardácia, čím ohrozila jej fyzické zdravie a psychický vývoj, v dôsledku ktorého konania obžalovanej bol u maloletej poškodenej konštatovaný syndróm týraného dieťaťa a následne bola táto súdnym rozhodnutím zo 04.02.2011 umiestnená do Detského domova v R.,

t e d a

týrala osobu, ktorá bola v jej starostlivosti a výchove spôsobujúc jej fyzické a psychické utrpenie, bitím, kopaním, bezdôvodným odopieraním stravy, nevyhnutnej osobnej starostlivosti, hygieny a zdravotnej starostlivosti, spôsobila činom ťažkú ujmu a čin spáchala závažnejším spôsobom konania, na odkázanej osobe,

č í m s p á c h a l a

zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, písm. b/, ods. 2 písm. a/, písm. d/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. g/, písm. h/, § 127 ods. 9 Tr. zákona.

Z a t o j u o d s u d z u j e :

Podľa § 208 ods.2, § 36 písm. a/, g/, h/, § 38 ods.3, § 39 ods. 1 Tr. zákona na trest odňatia slobody v trvaní 3 /troch/ rokov.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zákona s poukazom na § 49 ods. 1 Tr. zákona výkon trestu podmieniene o d k l a d á a ukladá p r o b a č n ý dohľad nad správaním obžalovanej v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zákona ustanovuje s k ú š o b n ú dobu probačného dohľadu v trvaní 4 (štyroch) rokov.

Podľa § 51 ods. 4 písm. i/ Tr. zákona ukladá obžalovanej povinnosť spočívajúcu v príkaze podrobiť sa v skúšobnej dobe psychoterapii alebo sa zúčastniť na psychologickom poradenstve.

o d ô v o d n e n i e :

Okresná prokuratúra Trebišov podala na tunajšom súde dňa 22.9.2011 na obžalovanú H. D. obžalobu pre zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods.1 písm.a/,písm.b/, ods.2 písm.a/, písm.d/ Tr.zákona na tom skutkovom základe ako je uvedený vo výroku tohto rozsudku.

Okresný súd dňa 21.6.2012 uznal obžalovanú H. D. vinnou z predmetného zločinu a podľa § 208 ods.2, § 36 písm.g/, h/, § 38 ods.3, § 39 ods.1 Tr.zákona jej uložil trest v trvaní 3 rokov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti rozsudku podali odvolanie tak obžalovaná ako aj prokurátor a Krajský súd uznesením sp.zn. 4To/81/2012 dňa 31.12.2012 zrušil rozsudok tunajšieho súdu a vrátil mu vec, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, pričom uviedol, že obžalovaná sa konania, ktoré sa jej kladie za vinu najpravdepodobnejšie dopustila, poukázal na to, že je veľmi dôležité, že zlomenina ramennej kosti vznikla pádom zo schodov resp. iným úmyselným konaním obžalovanej, je potrebné zaoberať sa, či došlo k opakovaným zlomeninám tak ako to uviedol v správe MUDr.Bobik, bude nevyhnutné vypočúť znalca na hlavnom pojednávaní a v prípade potreby prizvať konzultanta resp.vykonať i kontrolný znalecký posudok, potrebným sa javí vypočúť aj MUDr.Ondreja Bobíka, vzhľadom na závažnosť konania obžalovanej a možné represné následky bude potrebné do konania pribrať znalcov z odboru psychiatrie a psychológie a vypracovať znalecké posudky na obžalovanú a vo veci po doplnení dokazovania rozhodnúť.

Súd v naznačenom smere odvolacím súdom doplnil dokazovanie a rozsudkom zo dňa 30.7.2015 opäť uznal obžalovanú vinnou z predmetného zločinu a uložil jej trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov nepodmienečne.

Proti rozsudku podala opäť odvolanie obžalovaná a Krajský súd v Košiciach uznesením sp.zn. 4To/74/2015 zo dňa 9.12.2015 opäť zrušil rozsudok tunajšieho súdu a vrátil na znovuprejednanie a rozhodnutie s tým, že obžalovaná skutok, ktorý sa jej kladie za vinu zrejme spáchala, je zrejme z doterajšieho dokazovania, že do skutku nebude môcť byť zahrnuté bitie rúčkou metly, zo znaleckého posudku H..H. P. a MUDr. H. H. z odvetvia psychiatria vyplýva, že u obžalovanej duševná choroba nebola, avšak bola zistená rozumová zaostalosť v pásme ľahkej debility, ktorá má charakter trvalej poruchy, zo znaleckého posudku J.. Heleny Z., z odboru psychológia vyplýva, že v rámci svojej osobnostnej a mentálnej výbavy je schopná svojim deťom zabezpečiť iba základné primárne potreby, má obmedzenú schopnosť reálne vnímať a zhodnotiť závažnosť situácie a neprimerane na ňu reagovať, má zníženú vnímavosť voči prežívaniu a potrebám detí, má nepostačujúcu schopnosť vysporiadať sa s nadmerne zaťažujúcou a stresujúcou situáciou. Odvolací súd konštatoval, že v zrušujúcom uznesení zo dňa 31.12.2012 konštatoval, že na základe zistenej dôkaznej situácie nebol na mieste postup Okresného súdu podľa § 39 ods.9 Tr.zákona, no v danom štádiu trestného konania pri existencii vyššie uvedených znaleckých posudkov a ich záverov odvolací súd jednoznačne konštatuje, že pri rozhodovaní o výmere trestu bude potrebné postupovať podľa § 39 ods.1 Tr.zákona a trest odňatia slobody obžalovanému mimoriadne znížiť.

Obžalovaná sa v prípravnom konaní ku skutku priznala, všetko čo urobila malej R. veľmi ľutuje, ďalej uviedla,že okrem maloletej R. sa stará o ďalšie maloleté deti, pričom od začiatku konania pribudli ďalšie

dve maloleté deti, ktoré porodila, žila s druhom K. F. v pivničných priestoroch bytovky v X. Ž., nedostávalo sa jej žiadnej pomoci od rodičov, ktorí bývali v tej istej bytovke v riadnom byte, maloletá R. bola od začiatku veľmi nervózna, nevedela sa pýtať na záchod, nevychádzali jej peniaze na nákup rôznych vecí pre chod rodiny, preto ju bila rukou, otvorenou dlaňou a zo zlosti do nej aj kopla nohou, malá R. nechcela jesť to čo navarila, stále plakala, bola nekludná, nevedela sa pýtať na záchod, to, že bývali v pivnici, z toho bola veľmi podráždená a nervózna. V konaní pred súdom však vyhlásila, že nie je vinná zo spáchania skutku, ktorý sa jej kladie za vinu, uvádzala, že v čase skutku poberala iba sociálnu výpomoc vo výške 60,-eur, starala sa o viac maloletých detí, už bola zase tehotná, popierala, že by bola maloletú R. niekedy udrela, k zraneniu pravého ramena došlo tak, že maloletá spadla zo schodov bez jej zavinenia, kde ju už nestihla zachytiť, v dôsledku ťaživej finančnej situácie nemohla nakupovať potrebné veci pre maloletú ani jej poskytnúť zdravotnú starostlivosť.

Zo spáchania skutku usvedčuje obžalovanú svedkyňa H.. H. F., pracovníčka Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v V., ktorá uviedla, v akom zúboženom stave sa maloletá nachádzala, pritom keď šetrila rodinné, výchovné pomery na adrese pobytu obžalovanej dňa 2.2.2011, rodina žila v pivničných priestoroch s maloletými deťmi, po príchode chcela maloletú pohladíť po hlave, dieťa okamžite dvihlo rúčku pred seba ako keby sa chcela brániť, zistila, že má druhú ruku opuchnutú v oblasti pleca, nemohla ňou hýbať, všimla si, že dieťa malo modriny aj po tváričke, keď sa pýtala matky prečo s ním nešla k lekárovi, ona jej povedala, že jej je to jedno, že ona nemá peniaze, aby s ňou mohla ísť k lekárovi, a že maloletá R. nemala ísť na schody, otvorene pracovníčke povedala, že R. si kludne môžu zobrať do ústavu.

Zo spáchania skutku obžalovanú ďalej čiastočne usvedčuje svedkyňa P. D., matka obžalovanej, ktorá uviedla, že maloletú R. obžalovaná zbila kvôli tomu, lebo deti v škole hovorili, že doma nedostávajú jesť, dve deti-dievčatka si pri bitke, keď ich matka bila palicou ľahli na posteľ, kde bola aj malá R.X. a matka pritom ako bila staršie deti, tak pobila aj malú R., iné fyzické útoky na maloletú R. nevidela. Ďalej uviedla, že obžalovaná nechce malú R., dcéru nevychádzali peniaze na plienky pre ňu ani na mlieko, ona bola z toho nervózna, svoju zlosť prenášala na maloletú R.Í., opakovala neustále, že maloletú R. nechce, pretože sa o ňu nemôže starať, nemá za čo kupovať mlieko, pampersky a ošatenie, ponúkla jej, či si ju nechce zobrať a starať sa o ňu, že u nej sa bude mať lepšie. Asi týždeň predtým ako pobila maloleté deti, videla pred bytovkou maloletú R. stáť na schodoch, ktorá sa pokĺzla a spadla zo schodov až dole na zem, pričom pri páde sa poudierala, obžalovaná vtedy akurát prichádzala s bytovkou s drevom, drevo odhodila, zdvihla malú R. a vošla s ňou do bytovky, na čo jej povedala, že s maloletou treba ísť na pohotovosť, či sa jej niečo nestalo, kde obžalovaná jej povedala, že nemá pre ňu čisté šaty ani pampersky, preto k nej pohotovosť volať nebude. Keď obžalovaná nebola, vtedy brávala maloletú R. domov k sebe, ktorá sa vtedy asi bála každého, pričom ešte aj od nej sa odšťahovala a myslí si, že maloletá reagovala tak preto, lebo matka ju doma často bila, sama jesť nevedela, preto ju musela kŕmiť.

Z výsluchu svedka A.. E. D., R. S. X. Ž., že na stav v rodine obžalovanej ho upozornila matka obžalovanej P. D. s tým, že už nemôže sa pozerieť na to čo sa deje a tento posunul informáciu Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Trebišove, svedok uviedol, že raz bol prítomný v domácnosti obžalovanej a uviedol, že rodina obžalovanej žila v hrozných podmienkach, napriek tomu nikdy nepožiadala obecný úrad o nejakú peňažnú pomoc.

Obžalovaná zo spáchania skutku je nepriamo usvedčená aj svedkyňou H..H. V., pracovníčkou Detského domova v Sečovciach, ktorá uviedla, že na základe predbežného opatrenia Okresného súdu Trebišov zo 4.2.2011 bola maloletá R. umiestnená v ich detskom domove, pričom v domove bola už umiestnená pred spáchaním skutku a to od 8.10.2008 a matke bolo dieťa následne fyzicky vrátené 30.6.2009, 4.2.2011 bolo prijaté opätovne do ich detského domova, bolo zanedbané so zúfalým výrazom, vážilo iba 8,4 kg, čo je zjavná podvýživa, bola ustráchaná, triasla sa, plakala, mala na tele modriny, opuch na obidvoch ľícnych kostiach, na pravom ramene mala násilný opuch a hematóm, ktorý zasahoval až k lakťu, modriny mala aj na ľavom ramene dolných končatinách, pri manipulácii s pravou hornou končatinou dieťa plakalo od bolesti, bránilo sa, aby jej s rúčkou nehýbali.

Zo spáchania skutku je obžalovaná nepriamo usvedčená aj svedkyňou H..Z. B., pracovníčkou Detského domova v Sečovciach, ktorá uviedla, že pri odoberaní dieťaťa matke v X. B. priamo nebola, ale bola prítomná pri jej umiestňovaní do Detského domova, dieťa bola zavšivavené, špinavé, vizuálne bolo

možné pozorovať na ňom rôzne zranenia a pokiaľ ide o tieto zranenia, uvádzala tie isté skutočnosti ako svedkyňa H.. H. V..

Z výsluchu svedka K. F., druhá obžalovanej vyplynulo, že s obžalovanou žil spoločne s deťmi v pivnici bytového domu v X. Ž., pričom ich vyhnali rodičia, obžalovaná sa o deti starala, nebila ich keď boli choré, chodila s nimi k lekárovi, maloletú R. netýrala ani jej neublížovala, pokiaľ ide o zranenie ramena, on v ten deň nebol doma, pretože bol na verejnoprospešných prácach. Ďalej uviedla, že sociálne dávky, ktoré poberali od úradu im odoberali rodičia družky P. D. C. Y. D., nemali žiadne finančné prostriedky, uvádzal, že nevedel, že by družka maloletú R. bila, že by táto mala po tele modriny, pretože ju neprezliekal ani neprebaloval a v podstate sa zdržiaval stále mimo ich domácnosti.

Z výsluchu svedka E. G., ktorý žije so sestrou obžalovanej v družobnom pomere vyplynulo, že od februára 2011 s družkou býval v X. Ž., uvádzal, že je krstným otcom maloletej R., keďže býval v tom istom dome, videl priamo na svoje oči, že obžalovaná malú R. bila rukami po hlave, po zadku, po celom tele aj ju kopala nohami, čo videl asi 4-5 krát. Uviedol, že bol svedkom situácie, keď obžalovaná hodila o zem maloletú R.. Keď prišli pracovníčky úradu z Trebišova prevziať maloletú R., obžalovaná im jasne povedala „berte ju preč, lebo ja ju nechcem“. Ďalej uvádzal, že keď maloletú R. videl, väčšinou bola špinavá, toto aj naznačoval obžalovanej, prečo sa nestará o malú, pričom ona mu povedala, aby sa nestaral. Pokiaľ ide o pád malej zo schodov, toto nevidel a nemá o tom žiadne informácie, teda nevedel uviesť, či po páde zo schodov malo dieťa zlomenú ruku alebo rameno, ale modriny na dieťati videl a to na celom tele. Obžalovaná sa pri vyjadrení k výsluchu svedka vyjadrila tak, že svedok vypovedal pravdu.

Zo znaleckého posudku znalca H.. E. F., znalca z odboru zdravotníctvo a farmácie č. 5/2011 vyplýva, že u maloletej R. D., ktorá bola prijatá 4.2.2011 do Detského domova v R. bola zistená zlomenina pravej ramennej kosti, z lekárskeho hľadiska ide o poranenie ťažké, s dobou liečenia viac ako 6 týždňov a niekoľko mesiacov s možnými následkami a to vzhľadom k tomu, že zlomenina nebola včas ošetrovaná a pravdepodobne vznikala opakovane na tom istom mieste, maloletá mala po celej tvári modriny, opuchnuté lícne kosti, na ľavom oku mala hematóm, pod nosom nezahojenú ranu, drobné zhojené jazvy mala na čele a obidvoch rúčkach, na pravom ramene bol prítomný masívny opuch a hematóm, zasahujúci až do lakťa, modriny mala aj na ľavom ramene a dolných končatinách, na palci ľavej nohy mala poranený a zahnisaný necht, poranenia mali ľahší charakter, ale ich vznik a charakter svedčí o tom, že vznikali dlhšiu dobu a opakovane.

Matka od prepustenia z detského domova v R. Y. E. XXXX vôbec sa nedostavila na ambulanciu napriek tomu, že lekárka opakovane urgovala vyšetrenie dieťaťa na ambulancii, čo je zaznamenané aj v zdravotnej dokumentácii, že v dňoch 29.9.2009, 3.11.2009, 9.12.2009 a 2.2.2010 bola matka opakovane pozvaná do poradne asistentov na očkovanie, upozornenia ignorovala, na ďalšie výzvy a upozornenia nereagovala. V dokumentácii je aj záznam zo dňa 28.10.2010, v ktorom MUDr.Y. v rámci poradne zapísala, že maloletá R. má hmotnosť 9 kg, vo veku 2 rokov a 11 mesiacov, pričom ďalej zapísala, že dieťa stále plače, matka chce predĺžiť materskú dovolenku, nechodí s dieťaťom na vyšetrenie ani do poradne, na výzvy nereagovala. Dieťa nevie nič rozprávať, ani svoje meno, nevie sa sama najesť, pomôčuje sa, zaostáva mentálne, už vtedy bolo zrejme, že matka zanedbáva starostlivosť o dieťa.

Pri prijatí do detského domova 4.2.2011 zaostávala maloletá v psychomotorickom vývine minimálne o 1 rok, hmotnosť dieťaťa vo veku 3 rokov a 3 mesiacov 8400 gramov, výška 84 cm, čo je znakom hypotrofie, podvýživy, túto hmotnosť mala mať maloletá po dovŕšení prvého roku života, hmotnosť maloletej mala byť približne 12-13kg. Zo strany matky došlo k zanedbaniu nevyhnutnej osobnej starostlivosti, základných hygienických potrieb, zanedbávaní výživy, návykov, zdravotnej starostlivosti, absencia pri pozvaní na lekárske prehliadky, dieťa bolo sociálne deprimované už od narodenia. Matka opustila dieťa ako 1-ročné a muselo byť umiestnené v októbri 2008 v Detskom domove v Sečovciach, od prepustenia až do 28.10.2010 matka s dieťaťom nevyhľadala lekársku starostlivosť, na ambulancii v Trebišove v poradni dňa 28.10.2010 bolo vyšetrením zistené, že maloletá má hmotnosť iba 9 kg, výšku 82 cm, bola u nej zistená psychomotorická retardácia, ktorú potvrdilo aj neurologické vyšetrenie 9.12.2010. Zistené skutočnosti svedčia o tom, že v prípade maloletej R. D. išlo o syndróm CAN (syndróm týraného dieťaťa), zanedbávanie starostlivosti o dieťa zo strany matky.

Z rozsudku Okresného súdu Trebišov sp.zn.7P/123/2009 právoplatného dňa 18.6.2009 vyplýva, že sa zrušuje ústavná starostlivosť u maloletého H. D. a maloletej R. D., zveruje sa maloletý H. D. C. H. R. D. do osobnej starostlivosti matky H. D..

Z uznesenia Okresného súdu Trebišov sp.zn.16PPOm/2/2011 zo dňa 4.2.2011 právoplatného toho istého dňa vyplýva, že maloletá R. D.Á. sa predbežne umiestňuje do dočasnej starostlivosti detského domova v Sečovciach.

Zo správy Detského domova v Sečovciach zo dňa 15.2.2011 vyplýva, že maloletá R. D. bola dňa 4.2.2011 opätovne prijatá do detského domova na základe predbežného opatrenia Okresného súdu Trebišov, pri prijatí bola špinavá, zanedbaná, vážila iba 8400 gramov, bola ustráchaná, celá sa triasla, plakala, odmietala komunikovať, vlasy mala nakrátko nerovnomerne ostrihané, s hnidami, oblečenie mala špinavé a zapáchajúce, po celej tvári mala modriny a opuchnuté lícne kosti, na ľavom oku mala hematóm, pod nosom ešte nezahojenú ranu, ktorá krvácala, drobné zhojené jazvy mala aj na čele a obidvoch rúčkach, na pravom ramene bol prítomný masívny opuch a hematóm zasahujúci až do lakťa, modriny mala aj na ľavom ramene a dolných končatinách, na palci ľavej nohy mala poranení a zahnisaný necht, pri manipulácii s pravou hornou končatinou dieťa plakalo od bolesti, chôdza dieťaťa bola neistá, s krívaním.

Z lekárskej správy MUDr.K. P., chirurgické oddelenie zo 4.2.2011 vyplýva, že D. R. má zlomeninu diafýzy ramennej kosti.

Zo správy MUDr.H. R., všeobecnej lekárky v Sečovciach zo dňa 11.5.2009 vyplýva, že matka dieťaťa odišla do Anglicka, nechala deti na starú matku, ktorá nemohla zabezpečiť R. a jej trom súrodencom dostatočnú starostlivosť, preto boli umiestnené v Detskom domove v Sečovciach 8.10.2008, celkový vývoj dieťaťa zaostával vo všetkých zložkách a to v motorike, v sociálnom správaní a reči, čo je podmienené nezrelosťou a predčasným narodením dieťaťa.

Zo správy MUDr.U. H., ortopéda v Trebišove, zo dňa 15.2.2011 vyplýva, že v prípade maloletej R. D. sa jedná o týrané dieťa.

Z lekárskej správy MUDr.S. L., sekundárneho lekára NsP Trebišov zo dňa 16.3.2011 vyplýva, že u R. D. sú zmeny v zmysle po opakovaných fraktúrach ramennej kosti.

Z lekárskej správy MUDr.H. R., všeobecnej lekárky pre deti a dorast zo dňa 22.3.2011 vyplýva, že u maloletej R. D. bolil zistené modriny a staršia zlomenina pravého ramena. Psychomotorický vývoj len mierne zaostáva a to hlavne v dôsledku citovej deprivácie a sociálneho správania.

Zo správy z psychologického vyšetrenia vypracovaným G. domovom v R. z 24.3.2011 vyplýva, že psychomotorický vývoj Sabíny D. je oneskorený vo všetkých sledovaných zložkách, dieťa je emočne a sociálne deprimované po prežitých traumách z domáceho prostredia, pravdepodobne týrané a zanedbávané, v oblasti hrubej motoriky je vývin oneskorený, toho času na úrovni 25 mesiacov, v oblasti jemnej motoriky je dieťa t.č. na úrovni 28 mesiacov, v oblasti vnímania súvislostí a adaptívneho správania je vývin oneskorený, t.č. na úrovni 23 mesiacov, vývin v oblasti reči oneskorený, aktívna reč je na úrovni 26 mesiacov, porozumenie reči je na úrovni 23 mesiacov, sociálny vývin na úrovni 27 mesiacov oneskorený, v oblasti samoobsluhy a samostatnosti je vývin suspektne oneskorený, t.č. na úrovni 28 mesiacov.

Z potvrdenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Trebišov o poberaní prídavku na dieťa za rok 2011 vyplýva, že H. D. poberala tento prídavok v mesiacoch január až marec 2011 vždy vo výške 81,04 eur mesačne a to na 4 maloleté deti Y. J., E. D., H. D. a E. D., z potvrdenia o poberaní rodičovského príspevku vyplýva, že H. D. v mesiacoch február a marec poberala tento príspevok mesačne vo výške 190,10 eur.

Z oznámenia Sociálnej poisťovne, pobočke Trebišov zo dňa 15.4.2011 vyplýva, že H. D. nepoberala žiadne dávky vyplácané Sociálnou poisťovňou.

Zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Trebišov zo dňa 3.2.2011 vyplýva, že boli šetrené rodiné a výchovné pomery potom, čo 1.2.2011 bol Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Trebišov upovedomený

cestou starostu obce X. B., že sa na obecný úrad dostavila stará matka P. D. a nahlásila, že jej vnučka maloletá R. D. má po tele modriny, ktoré maloleťmu dieťaťu spôsobila matka H. D.. Na základe tohto oznámenia dňa X.X.XXXX úrad vykonal šetrenie rodinných a výchovných pomerov v domácnosti matky maloleťmu dieťaťa. V. byva so X maloleťmi deťmi v obci X. B. v pivničných priestoroch miestnej bytovej jednotky, kde obýva 1-izbovú miestnosť, maloletá R. v čase šetrenia sedela na kresle, na oslovenie nereagovala, dotykom sa uhýbala, na tvári mala modriny, pravé rameno mala opuchnuté. H. maloleťmu dieťaťu odmietla zabezpečiť akúkoľvek zdravotnú pomoc z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov.

Z oznámenia obce X. B. z 15.6.2011 vyplýva, že obžalovaná je problémovým typom.

Z odpisu z registra trestov na obžalovanú vyplýva, že táto bola doposiaľ 1-krát súdom trestaná a to v roku 2004 pre trestný čin krádeže, za čo jej bol uložený podmienený trest odňatia slobody, pričom sa osvedčila 26.9.2006 a hľadá sa na ňu akoby nebola odsúdená.

Z rodného listu maloletej R. D. vyplýva, že táto sa narodila 29.10.2007, jej matkou je H. D., nar. 31.5.1984 v Trebišove, otec v rodnom liste uvedený nie je.

Z doplneného znaleckého posudku znalca MUDr. Jána Kovala vyplýva, že presný počet zranení pravej ramennej kosti maloletej R. D. nie je možné stanoviť a nie je možné stanoviť ani časový sled týchto zranení. K trvalým následkom uvedeného zranenia u maloletej nedošlo.

Z výsluchu svedkyne MUDr. Evy Jakubčákovej vyplynulo, že v prípade zranenia pravého ramena R. D. išlo minimálne o dve opakované zranenia, pričom mechanizmus zranenia sa určiť nedá, nemožno z hľadiska odborného určiť, o koľko zranení opakovane išlo, pretože na začiatku sa vykonalo jedno vyšetrenie ramena a nebola vykonaná dynamika zranenia, nerobili sa žiadne kontrolné vyšetrenia, iba v prípade vykonania týchto úkonov by sa dalo bližšie toto zranenie resp. opakovanie zranení popísať. V predmetnej veci išlo o opakované zranenie, čo vyplýva zo spôsobu hojenia a podľa prítomnosti kalusu, čo je reparačná schopnosť kostí pri ich hojení sa. Zo znaleckého posudku znalcov H. Márie P. a MUDr. H. H. z odvetvia psychiatria možno konštatovať, že u obžalovanej duševná choroba zistená nebola, bola však zistená rozumová zaostalosť v pásme ľahkej debility, ktorá má charakter duševnej poruchy.

Zo znaleckého posudku PhDr. P. Z. z odboru psychológia vyplýva, že v rámci svojej mentálnej a osobnostnej výbavy je schopná obžalovaná svojim deťom zabezpečiť iba základné primárne potreby, má obmedzenú schopnosť reálne vnímať a zhodnotiť závažnosť situácie a primerane na ňu reagovať, má zníženú vnímavosť voči prežívaniu a potrebám detí, neschopnosť vcítiť sa do ich situácie, ako i postoj k potrebnosti lekárskeho vyšetrenia. Má nepostačujúcu schopnosť vysporiadať sa s nadmerne zaťažujúcou a stresujúcou situáciou, vzhľadom na jej mentálnu úroveň i osobnostnú štruktúru. Jej správanie k maloletej R. hodnotí znalkyňa ako prechodnú poruchu prispôsobenia sa u duševne zdravej osoby. Aktuálne obžalovaná nie je schopná zodpovedať za svoje činy, vníma ich skreslene, alebo ich úplne popiera v dôsledku zníženej schopnosti sebareflexie a nízkej úrovne mravného charakteru.

Z výsluchu znalkyne H. H. H. vyplynulo, že na znaleckom posudku naďalej trvá, u obžalovanej nezistili žiadnu duševnú chorobu alebo poruchu, ktorá by činila obžalovanú trestne nezodpovednou, od 15 rokov je obžalovaná opakovane tehotná, nejavila záujem o školu, bola vychovávaná v zlých sociálnych pomeroch, kde panoval nezáujem tak o výchovu ako aj o vzdelávanie a toto prostredie ju poznačovalo v ďalšom vývine. Ona má svojím spôsobom rada svoje deti, ale vzhľadom k prostrediu a k výchove, ktorú zažila v detstve zaujíma aj ona rovnaký postoj, teda skôr nezáujem o vyššie potreby svojich detí. Obžalovaná nie je schopná poskytnúť maloleťmu dieťaťu riadne emocionálne podnety, starostlivosť, R. brala jednoducho ako slabšie dieťa, ktoré ju nedokázalo vyburcovať k vyššej forme starostlivosti.

Z výsluchu znalkyne J. P. Z. vyplynulo, že v dôsledku svojej mentálnej zaostalosti obžalovaná síce pri výchove detí robí čo môže zo svojho hľadiska, ale vec vníma skreslene, nie je schopná hodnotiť vlastné správanie sa a veci, ktoré sa dejú okolo nej nie je schopná ani prijať zodpovednosť za svoje správanie. Na osobnostnej úrovni bola u obžalovanej zistená vyššia hnevливость, netrepezlivosť, ľahko sa nahnevá. Ide o citovo plochú osobu, bez schopnosti vžiť sa do pocitov iných, obžalovaná je schopná poskytnúť deťom iba základné veci a deti v jej prítomnosti budú citovo iba strádať. H. R. bola na tom fyzicky horšie ako ostatné deti a vyžadovala si citlivejší prístup než zvyšné deti, ale v dôsledku mentálnej

zaostalosti obžalovaná nebola schopná poskytnúť jej primeranú potrebu, nie je schopná jednoducho zvládať nadmerne zaťažujúce situácie.

Po vykonanom dokazovaní súd zhodnotil všetky dôkazy jednotlivo i vo vzájomnom súhrne a dospel k záveru, že obžalovaná naplnila všetky znaky skutkovej podstaty zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods.1, písm.a/, písm.b/ ods.2 písm.a/ písm. d/ Tr.zákona, pretože svoju dcéru maloletú R. Goronovú, ktorá bola v jej starostlivosti a výchove spôsobila fyzické a psychické utrpenie tým, že ju bila, kopala, odopierala jej bezdôvodne potrebnú stravu, neposkytovala jej nevyhnutnú osobnú starostlivosť, hygienu, zdravotnú starostlivosť a svojim činom spôsobila maloletej ťažkú ujmu a čin spáchala závažnejším spôsobom konania a to na odkázanej maloletej osobe.

S. sa k spáchaniu skutku čiastočne priznala, uvádzala, že bola frustrovaná z celej finančnej a sociálnej situácie, kedy museli bývať v pivnici s maloletými deťmi a s druhom, pričom nedostalo sa jej žiadnej pomoci od jej rodičov, ktorí bývali hore v bytovke v riadnom 3-izbovom byte a ona s maloletými deťmi v pivnici. Zo spáchania skutku je obžalovaná usvedčená čiastočne matkou P. D., nepriamo svedkom A..E. D., pracovníčkami Detského domova v Sečovciach H.. Z. B., H. V., ale najmä svedkom E. G.. Z výsluchu svedkyne H.. F. , H.. V. a H.. B. jednoznačne vyplýva v akom zúboženom stave bola maloletá R. pri odoberaní dieťaťa nájdená, ako vyzerala, koľko modrín a zranení mala na tele, v akom zlom psychickom stave bola prijatá do detského domova v R..

Obžalovanú usvedčuje zo skutku najmä Ján G., krstný otec maloletej R., ktorý uviedol, že vo viacerých prípadoch videl ako obžalovaná bije maloletú R. a to bila ju rukami, kde ju zastihla, bila ju po tvári, po celom tele, videl aj to, ako ju hodila o zem. Obžalovaná je jednoznačne zo spáchania skutku usvedčená aj znaleckými posudkami znalcov H.. E. F., ktorý na základe lekárskeho správ popisal zranenia, ktoré utrpela maloletá R. D., pričom poukázal, že ich vznik a charakter svedčí o tom, že už vznikali dlhšiu dobu opakovane a nie je vylúčené, že zlomenina pravej ramennej kosti môže zanechať aj trvalé následky, doba liečenia tejto zlomeniny bude trvať viac ako 6 týždňov, ale môže trvať aj niekoľko mesiacov, znalec tak isto potvrdil v znaleckom posudku, že u maloletej R. bola zistená podvýživa, taktiež jej boli upierané základné hygienické potreby, osobná starostlivosť zo strany obžalovanej, nenavštevovanie všeobecnej lekárnky, znalec uviedol, že v prípade maloletej R. ide o syndróm týraného dieťaťa zo strany matky. V doplňujúcom posudku H.. F. uviedol, že trvalé následky zo zranenia zlomeniny pravej ramennej kosti maloletá R. mať nebude. J. ide o zlomeninu pravej ramennej kosti a opakované zranenia, na tomto mieste v konaní nebolo preukázané, že by toto zranenie maloletej R. spôsobila matka, táto uvádzala opakovane v prípravnom konaní na hlavnom pojednávaní, že toto zranenie si privodila maloletá sama keď spadla zo schodov, pričom túto skutočnosť potvrdila aj matka P. D.. Napriek doplňujúcemu výsluchu ohľadne tohto zranenia sa nepodarilo zistiť, ku koľkým opakovaným zraneniam z tohto miesta došlo a akým spôsobom. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam súd nemal pochybnosti o vine obžalovanej.

Pokiaľ ide o ukládanie trestu obžalovanej, súd zobral do úvahy tri poľahčujúce okolnosti, a to, že spáchala trestný čin v ospravedlniteľnom, silnom citovom rozrušení, spáchala trestný čin v dôsledku núdze, ktorú si sama nespôsobila a trestný čin spáchala pod vplyvom tiesnivých osobných pomerov rodiny, ktoré si sama nespôsobila. Súd nezistil žiadnu pritažujúcu okolnosť. Pri ukladaní trestu súd použil ustanovenie § 39 ods.1 Tr.zák. o mimoriadnom znížení vychádzajúc z právneho názoru aj Krajského súdu v Košiciach uvedeného v uznesení zo dňa 9.12.2015. Podľa názoru súdu by použitie trestnej sadzby ustanovenej za tento trestný čin by bolo pre obžalovanú neprimerane prísne, súd sa domnieva, vzhľadom k okolnostiam prípadu a vzhľadom na pomery obžalovanej, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, preto uložil obžalovanej trest pod dolnú hranicu trestu ustanovenej týmto trestným zákonom a uložil jej trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov, výkon tohto trestu podmienčne odložil s probačným dohľadom a ustanovil skúšobnú dobu probačného dohľadu v trvaní 4 rokov. Zároveň obžalovanej uložil povinnosť podrobiť sa v skúšobnej dobe psychoterapii alebo sa zúčastniť na psychologickom poradenstve.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od jeho vyhlásenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach.